# VAR ÄR DEN VÄN, SOM ÖVERALLT JAG SÖKER?

(♩ = ca. 120)

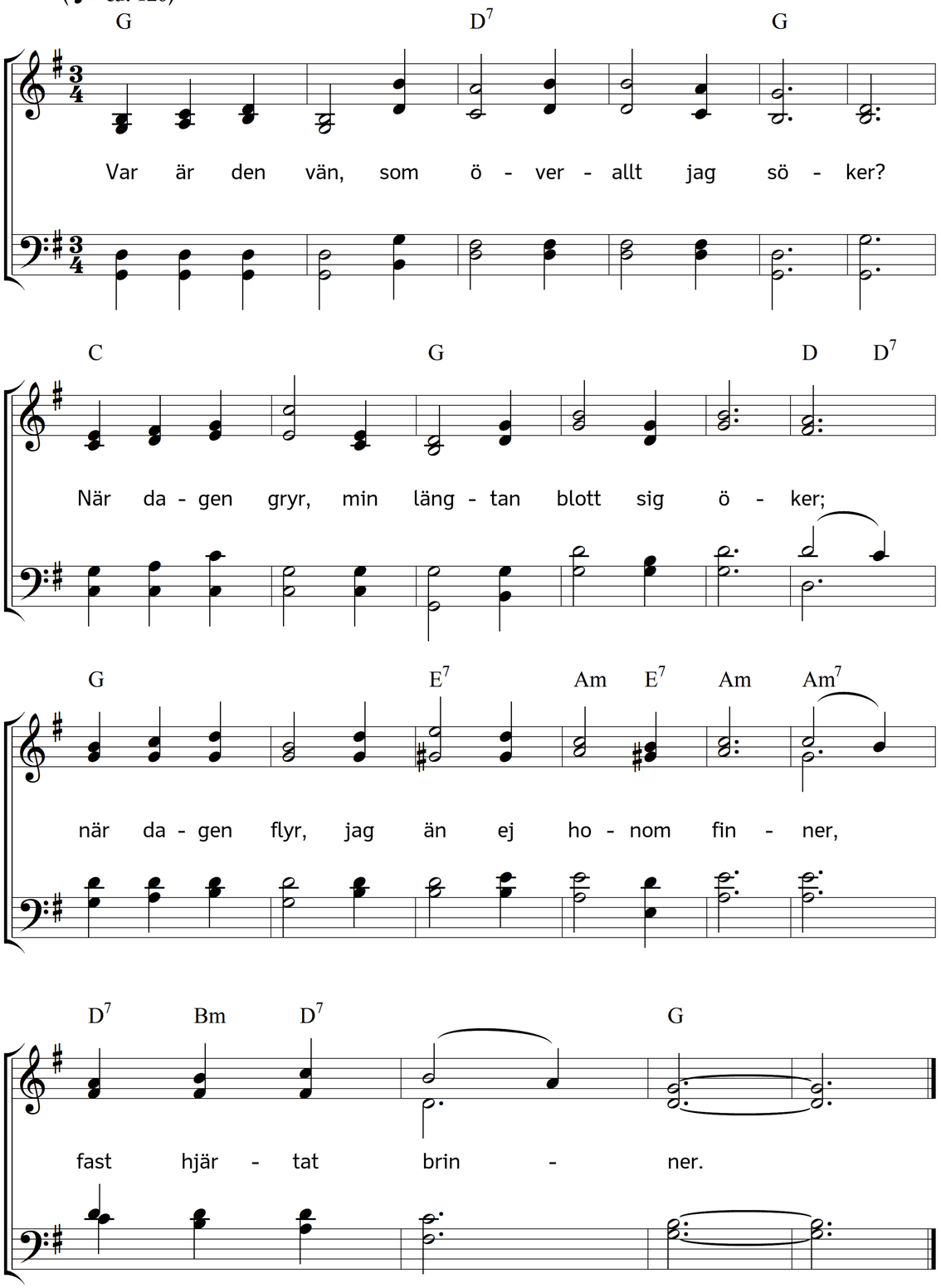


2. Jag ser hans spår, varhelst en kraft sig röjer,
en blomma dofter och ett ax sig böjer;
uti den suck jag drar, den luft jag andas,
hans kärlek blandas.

3. Jag hör hans röst, där sommarvinden susar,
där lunden sjunger och där floden brusar;
jag hör den ljuvast i mitt hjärta tala
och mig hugsvala.

4. Likväl ett töcken mig från honom stänger:
min bön men ej min blick till honom tränger.
Ack, såge jag hans anlet' och mig slöte
intill hans sköte!

5. Ack, när så mycket skönt i varje åder
av skapelsen och livet sig förråder,
hur skön då måste själva källan vara,
den evigt klara!

6. O ljusets, fridens, salighetens källa!
När skall för mig din rena våg uppvälla?
Vem förer mig till dina friska flöden?
Den stilla döden.

7. Var tröst, min ande, hoppas, bed, försaka!
Dig vännen vinkar: du skall se och smaka,
hur ljuv han är, och sjunka i hans armar,
som sig förbarmar.

8. Snart till den strand, där böljor sig ej häva,
lik arkens trötta duva skall du sväva;
till herdens famn lik rädda lammet ila
och där få vila.

Text: Johan Olof Wallin. Musik: Johannes Thomas Rüegg.
Copyright © 2020 Johannes Thomas Rüegg. Källa: www.christmysong.com/2133/